

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1812-11-09)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "BREV FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1812-11-09)", i *Brevvexling fra J. L. Heibergs Reise til Sverige i Efteraaret 1812*, Cohens Bogtrykker, s. 78.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990082-000-shoot-L0019900820000030.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling fra J. L. Heibergs Reise til Sverige i Efteraaret 1812

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Stockholm 9de Novbr. 1812.

Lille Brev! forstaae mit Ord,
Far ei vild blandt tusind Veie,
See, hvad jeg dig anbetroer,
Hvilken Skat din Favn mon eie!
Over Bjerg og Dal du maae
Til mit kjære Hjem dig svinge,
Derpaa til min Moder bringe
Disse gyldne Ørenringe,
Som du vel maae passe paa.

Træd min Moder ganske nær,
Hils fra mig saa mange Gange;
Siig, jeg sidder ene her,
Og de Aftner er saa lange.
I den dunkle Aftenstund
s. 79 Hjertet tidt af Længsel banker,
Og hensjunken dybt i Tanker,
Mine Tanker gjerne vanker
Hjemme ved det sølvblaae Sund.

Kommer saa den mørke Nat,
om de klare Stjerner følge;
Og jeg seer dem hæves brat
Op af Østerhavets Bølge,
Tænker jeg: Ak! var jeg der,
Hvor de elskte Bølger blaane,
Hvoraf Stjerner, Sol og Maane
Dobbelt Glands og Klarhed laane!
Ak! om jeg var eder nær!

Nu min Moders Blik maaskee
Stirrer paa den lyse Himmel,
Kan den samme Stjerne see
Paa den samme Stjernevrimmel.
Hvad der skilt ved Jord og Hav
Ligger i det dunkle Fjerne,
Samler nu den milde Stjerne.
Samler vore Blikke gjerne
Over Jord og mørken Grav.

Hver en Fødselsdag, som svandt,
Var jeg altid før tilstede.
Gav vel og engang iblandt
Ringe Skjerv til hendes Glæde.
Ak! jeg kommer ei iaar,
Seer nu ei de mange Kjære,
Som om hende samled ere,
Smukke Gaver at forære!
Af sin Søn hun Intet faaer!

Derfor sender jeg nu dig,
Lille Brev. for mig du tale :
Du maa gjælde smukt for mig,
Og mit Savn, min Længsel male.
See, at ikke feil du gaaer;
Om du vildsom blive skulde.
Søg da blot den gode, hulde,
Ømme Moder, længselfulde,
Som din Ringhed ei forsmaaer.